

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

3

економічної теорії

на тему:

« Інфляція в Україні:аналіз динаміки та фактори впливу»

Студентки 2 курсу ЕПП-21 групи

Сологуб Н.В.

Науковий керівник:

ст. викладач, Полікарпова О.С.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль-2017 р.

**Рецензія на курсову роботу
Студентки групи ЕПП-21
Сологуб Нелі**

Номер _____

Дата реєстрації _____ 2017 р.

Тема курсової роботи:

«Інфляція в Україні: аналіз динаміки та фактори впливу»

Мета і предмет дослідження:

Самостійний характер дослідження:

Оформлення роботи:

Структура роботи, переваги і недоліки основних її положень:

Висновок про готовність роботи до захисту:

Дата _____

Підпис _____

План

Вступ

Розділ 1. Фактори впливу в теоретичних моделях інфляційних процесів

Розділ 2. Аналіз динаміки інфляційних процесів

Розділ 3. Напрями оптимізації сучасної монетарної політики в умовах мінімізації інфляції

Висновки

Список використаної літератури

Зміст

Вступ.....	4
Розділ 1. Фактори впливу в теоретичних моделях інфляційних процесів.....	6
Розділ 2. Аналіз динаміки інфляційних процесів.....	10
Розділ 3. Напрями оптимізації сучасної монетарної політики в умовах мінімізації інфляції.....	15
Висновки.....	1
9	
Список використаної літератури.....	21

Вступ

Інфляція є одною з найбільш поширених економічних проблем сучасності, яка тісно пов'язана з безробіттям, матеріальним благополуччям та зайнятістю суспільства. У світі не існує країни, яка жодного разу не боролася з даною проблемою. Наша держава не є винятком.

В Україні, інфляційні процеси постали великою проблемою ще у період становлення її як незалежної держави і носили більш прихований характер. Гроші знецінювалися внаслідок тривалого дефіциту. Тепер інфляція стала явною, має хронічний характер і відбувається під впливом як грошових, так і не грошових факторів.

Не зважаючи на досвід, який Україна отримала завдяки гіперінфляції 90-х рр., ефективного методу для боротьби з цією «хворобою» так і не знайдено.

Актуальність даної теми полягає у тому, що в останні роки, через важке становище України та воєнні конфлікти на Сході, інфляційні процеси несуть за собою негативні соціально-економічні наслідки і стають масштабною загрозою для розвитку нашої держави.

Сьогодні як ніколи, необхідно посилити рішучі дії уряду стосовно такої антиінфляційної політики, яка б призупинила темпи сучасної інфляції і привела в стабільність економіку нашої держави.

Мета роботи: визначити основні причини та наслідки інфляції в Україні, та способи покращення економічної ситуації в умовах фінансової кризи і загостренням ситуації в країні.

На даний момент, не існує єдиних підходів боротьби з інфляцією в умовах ринкової економіки. Вітчизняні науковці, такі як: П. Єщенко, П. Гайдуцький, С. Кораблін, А. Гальчинський, Т. Ковальчук, В. Прісняков, М. Коваль, досліджували основні концепції інфляції, пропонували різноманітні методи боротьби з нею. Та на різних етапах розвитку інфляція має нові особливості та фактори впливу.

Новизна даного дослідження полягає у поглибленому аналізі інфляційних процесів, та їх соціально-економічні наслідки на сучасному етапі розвитку України і формуванню основних підходів антиінфляційної політики.

Основними завданнями даного дослідження є:

1. Визначити основні фактори, що впливають на розвиток інфляційних процесів у нашій державі.
2. Провести аналіз основних інфляційних етапів, що відбувалися в Україні з моменту становлення її незалежності.
3. Дослідити шляхи антиінфляційної політики України.

Розділ 1. Фактори впливу в теоретичних моделях інфляційних процесів

Інфляція - це одна з найгостріших проблем сучасного розвитку економіки в багатьох країнах світу, яка здійснює негативний вплив на суспільство в цілому.

Існує багато трактувань виникнення та причини інфляції, але переважають два напрями: перший пояснює інфляційні процеси як грошове явище, що з'являється внаслідок порушенням грошового обігу; другий - як макроекономічне явище, спричинене порушенням пропорцій між виробництвом і споживанням, попитом і пропозицією товарів.

Під терміном «інфляція» слід розуміти процес, що виникає внаслідок певних порушень в грошовому обігу (надлишок готівкових та безготівкових коштів), і передбачає збільшення загального рівня цін.

Інфляція може набувати різноманітних форм:

- Відкрита інфляція (ніким не стримується, вільно розвивається);
- Прихована інфляція (державна здійснює заходи, спрямовані на безпосереднє стримування цін і доходів населення)
- Повзуча інфляція (розвивається поступово, ціни зростають незначною мірою та не перевищують 10 % на рік);
- Помірна інфляція (ціни зростають на 2-5 % на рік);
- Галопуюча інфляція (ціни зростають швидко - на 10-100 % щорічно);
- Гіперінфляція (ціни зростають на 1-2 % щодня або сягають 1000 % на рік);
- Інфляція попиту (рівновага між попитом і пропозицією порушується з боку попиту);
- Інфляція пропозиції (ціни зростають внаслідок збільшення витрат виробництва чи зменшення сукупної пропозиції)

Інфляційний процес, як правило, проходить два основних етапи. На першому етапі знецінення паперових грошей відстає від темпів збільшення

паперової маси, тому загальний вплив інфляції на торгівлю, виробництво, і грошовий обіг виявляється ще не повністю [1, с. 56].

На другому етапі інфляція різко прискорюється, темпи суспільного виробництва починають відставати від знецінення паперових грошей.

Основна риса сучасної інфляції - це її сталість. Вона перетворилась на постійний елемент процесу відтворення. Демонетизація золота, зникнення зв'язків між золотом та чековими, кредитними і паперовими грошима надали автономного характеру рухові грошової маси, відносно незалежного від обігу товарів та їх пропозиції [8, с.105].

В Україні економічні перетворення системного характеру були започатковані ще до її незалежності. Сукупність їх зводиться до переходу від планово-розподільчої економічної системи до ринкової. З розвитком цих перетворень в Україні проблема інфляції постає все гостріше.

Інфляційним процесам набували характерні різноманітні фактори впливу, які загалом можна сформулювати у дві групи: внутрішні та зовнішні.

Основними внутрішніми факторами в нашій державі є:

- мілітаризація економіки, що призводять до дефіциту державного бюджету, який спричиняє збільшення внутрішнього боргу і додаткову емісію грошей;
- велика кількість посередників між виробниками і споживачами, внаслідок чого зростає у кілька разів ціна товару.
- формування малоефективної грошово-кредитної та фінансової системи
- надмірний податковий прес на виробників;
- Надмірна емісія грошей в, збільшення швидкості їх обігу;
- Розширення банками кредитної діяльності. Якщо масштаби кредитування розширюються у сфері реальних суспільних потреб, тоді це спричиняє збільшення емісії грошей;

Зовнішні фактори інфляції пов'язані з посиленням господарських зв'язків між державами, що супроводжуються конкуренцією на світовому ринку капіталів, товарів та послуг, трудових ресурсів, загостренням міжнародних

валютно-кредитних відносин, зростання цін на імпортні товари та послуги та доларизація української економіки [1, с.60].

Спеціалісти стверджують, що зростання цін нафтогазової групи енергоносіїв на 1 % спричиняє збільшення цін у промисловості на 0,23 % та у всій економіці — на 0,22% [10].

Зазвичай, інфляція виникає тоді, коли зростання доходів в суспільстві вище за можливості їх товарного забезпечення. Це стосується не тільки доходів населення, а й доходів підприємств та організацій. Тому основною причиною інфляції можна назвати порушення натурально-вартісної збалансованості, а розширення паперово-грошового обігу - її основною умовою.

В Україні існують певні закономірності розвитку інфляції:

1. коли суб'єкти господарювання та населення очікують початок прояву інфляційних процесів або ж коли передбачається збільшення її темпів, відбуваються дії задля збереження власних коштів від знецінення, тоді це дійсно спричиняє розширення інфляційних меж.

2. За відсутності будь-яких побоювань щодо збільшення інфляції та початку наростання інфляційних процесів, більшість громадян стають схильними до відкладання власних коштів у якості капіталу для різноманітних поставлених цілей, наприклад для примноження прибутку або ж купівлі активу у майбутньому, це теж спричиняє розвиток інфляційних процесів.

Населенню України притаманні страх та паніка щодо знецінення національної валюти у зв'язку з фінансовою та політичною нестабільністю. У зв'язку з цим, збереження відбувається у доларах/євро, що спричиняє зростання курсу даних валют та спекуляції із ними навіть без необхідних на це причин.

Зростання інфляційного рівня в нашій державі постійно посилюється через незбалансованість доходів та витрат у бюджеті держави, використання запозичень всередині держави, що супроводжується збільшенням грошової маси і підвищенням цін.

Також, простежується взаємозв'язок економічних циклів з розвитком

інфляційних процесів. Наприклад, у 1999-2004рр. відбувалася стадія пожвавлення у економіці нашої країни, яка супроводжувалася відносно стійкою інфляцією. У 2004-2007рр. на стадії зростання(збільшення рівня відсотком ставки та виробничих активів, збільшення рентабельності у виробництві) притаманною була помірна інфляція, яка поступово зростала, що означало закінчення даної фази і початку рецесії.

У 2008-2009рр. період рецесії (збільшення вартості активів та капіталу), який супроводжується стрибкоподібною інфляцією. З 2010 року відбувається стадія депресії, для якої характерна низька інфляція, яка з 2015 року почала стрімко зростати[4].

Розділ 2. Аналіз динаміки інфляційних процесів

Інфляційні процеси в Україні є досить не стабільними і відповідно до створених умов мають порівняно великий потенціал до розвитку. Тому актуальним і до кінця не вивченим залишається питання дослідження розвитку інфляції в сучасній економіці України.

Індекс інфляції визначається індексом споживчих цін, які коливаються, ще з початку створення України як незалежної держави[2,с.37].

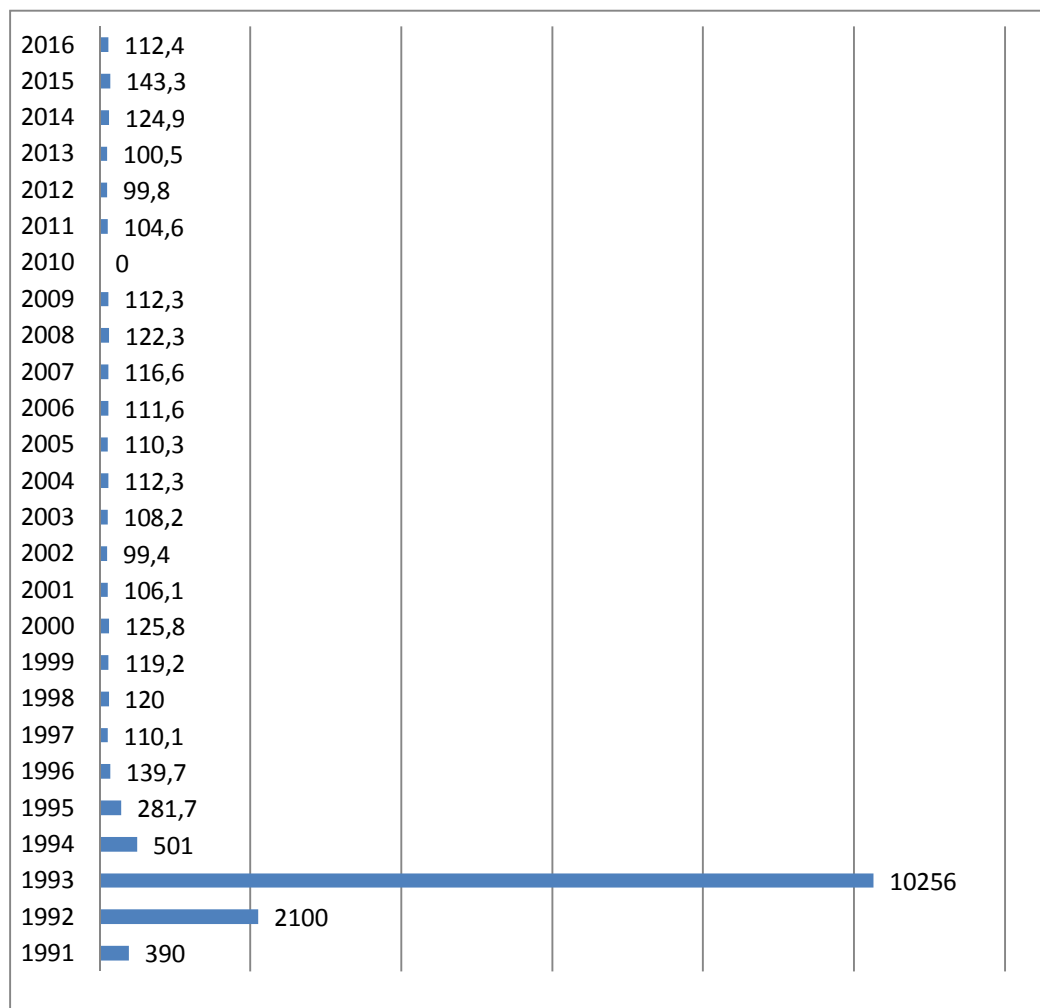

Рис. 2.1 Індекс споживчих цін (індекс інфляції) в Україні [9]

Загалом, інфляційні процеси в Україні можна поділити на декілька основних етапів, кожен з яких мав характерні причини розвитку.

Перший етап - інфляція 1991 року. Це пострадянський період, який безпосередньо пов'язаний із зміною політичної влади. Загальний індекс інфляції становив 390%.

Основними причинами розвитку інфляції були: надмірний державний монополізм, товарно-грошова незбалансованість в економіці, надмірна емісія грошей та відсутність конкурентного середовища. Номінальна маса грошей на кінець 1991 року становила 2,4 млн.грн, а її темпи зростання досягли 240% [11].

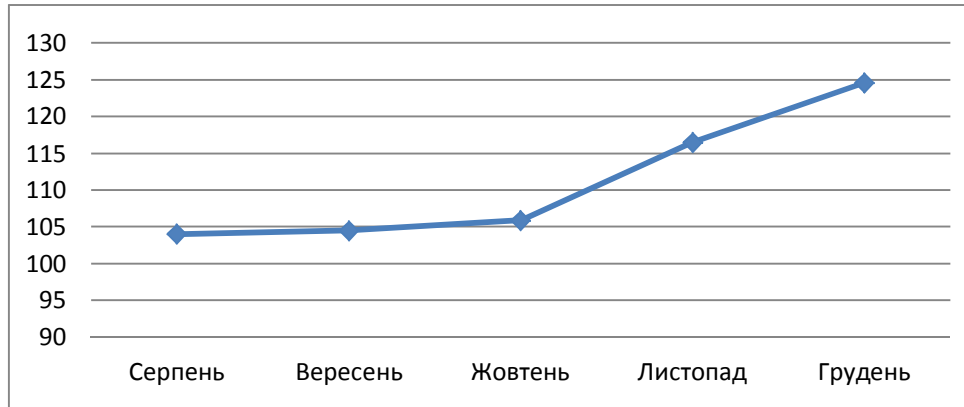

Рис. 2.2 Помісячний індекс інфляції 1991р. в Україні

[автор побудував самостійно]

Другий етап - 1992-1994рр. прийнято називати гіперінфляційним, адже максимальний рівень інфляції тоді досяг 10256% (рис.2.1).

Даний інфляційний процес проходив як і у відкритій, так і прихованій формах та був викликаний низкою причин: збільшенням дефіциту бюджету, надмірною емісією, непропорційністю податкових надходжень, збільшенням цін на імпорт, доларизацією економіки та зростанням державного боргу.

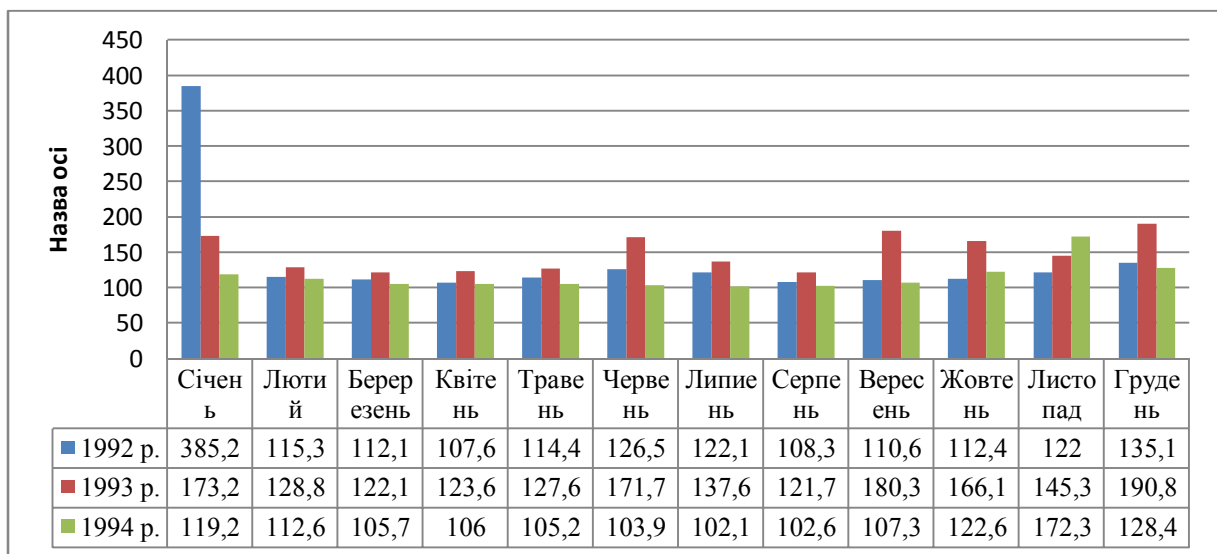

Рис. 2.3 Помісячний індекс інфляції в Україні 1992-1994рр.

[автор побудував самостійно]

Номінальна маса грошей зросла з 25,0 млн.грн до 3216,0 млн.грн, а темпи її зростання становили: 1992р.-1100%,; 1993р.-1930%; 1994р.-700% [11].

Третій етап 1995-1996рр. можна охарактеризувати як дезінфляційний, адже завдяки скороченню рівня державного боргу та взяттям кредитів у міжнародних кредитних організаціях, уряду вдалося уповільнити інфляцію [9].

Національний банк перейшов від кредитної експансії до жорсткої рестрикційної грошово-кредитної політики. З'являється податок на додану вартість, розвиваються бартерні відносини та стабілізується курс національної валюти.

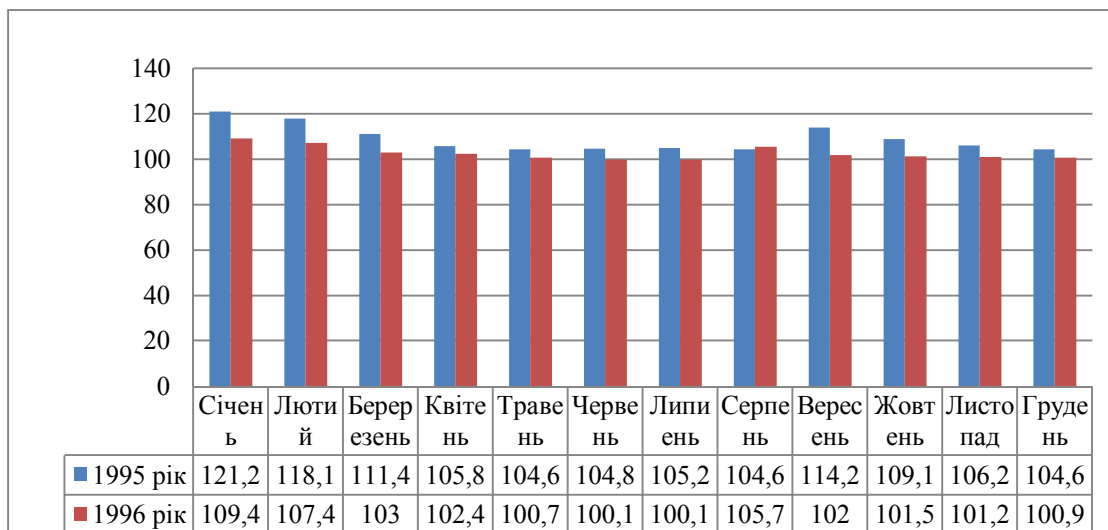

Рис. 2.4 Помісячний індекс інфляції в Україні 1995-1996рр.

[автор побудував самостійно]

Номінальна маса грошей на кінець 1995-1996рр. зросла відповідно 6930-9365 млн.грн., а темпи її зростання знизилися з 213% до 135%.

Четвертий етап - стабілізаційний (1997-2013рр.), який характеризується помірною інфляцією, яка сприяє збільшенню рівня зайнятості та покращенню виробництва.

З 1997-2000рр. рівень інфляції зростає, але починаючи з 2001 року цей показник спадає. З початку 2003 року внаслідок боротьби з дефляцією, загальний рівень споживчих цін зріс до 108,2%. В загальному, до 2008 року курс гривні, порівняно до інших світових валют, був стабільним, а в кінці даного року відбулася економічна криза України (рис.2.1), причинами якої були:

надмірний розвиток кредитування, яке 2008 році досягнуло 74,4%; валютними боргами; від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі [7, с.287].

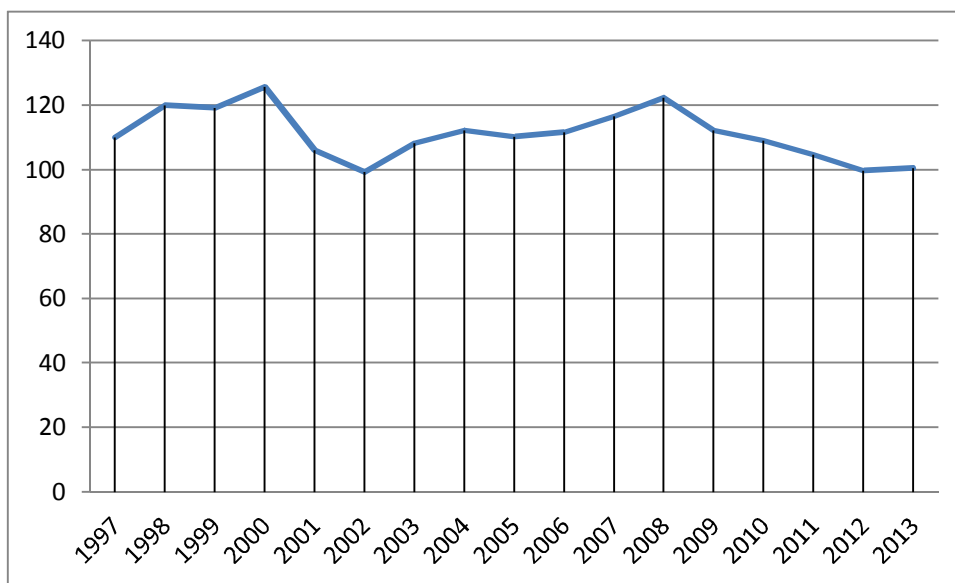

Рис. 2.5 Індекс інфляції 1997-2013рр.

[автор побудував самостійно]

У 2009 році, завдяки великій врожайності, зниження цін на світових товарних ринках та адміністративному регулюванню окремих цін на послуги, відбулося зниження інфляції.

У 2010 році в Україні вперше одночасне зростання ВВП перевищило бюджетні прогнози, а інфляція була нижчою, ніж очікувалося. Це відбулося завдяки зменшенню темпів зростання індексу споживчих цін внаслідок цінової корекції на окремих продовольчих ринках та застосування адміністративного впливу обмеження подальшого зростання цін. Причиною зниження індексу цін виробників стало зниження цін у виробництві електроенергії, води і газу [3].

Протягом 2011-2013рр., завдяки здешевленню продовольчих товарів на 2,9% внаслідок високого рівня пропозиції на внутрішньому ринку завдяки високій врожайності, розвитку методик реалізації та зберігання товарів.

Таблиця 2.1

**Динаміка номінальної та реальної середньої заробітної плати
в Україні протягом 2000-2013рр.**

Рік	Номінальна середня заробітня	Реальна середня заробітня плата, у % до

	плата,грн	попереднього періоду
2000	230,13	99,1
2003	462,27	115,2
2006	1041,47	118,3
2008	1806,40	106,3
2011	2633,00	108,7
2013	3265,00	108,2

Джерело: автор склав самостійно на основі [10].

У 2013 році номінальна грошова маса становила 856,709 млрд. грн. і при цьому темпи її зростання дорівнювали 118,2 %.

Загалом, протягом даного етапу інфляційного процесу збільшується загальний рівень заробітної плати (Табл.2.1) та соціальних виплат, завдяки чому зростають заощадження населення, стабілізується курс гривні та збільшуються золотовалютні резерви НБУ.

П'ятий етап припадає на 2014 рік і називається сучасним. Основними причинами цього періоду розвитку інфляції є мілітаризація економіки, через воєнні дії на сході країни, збільшення тарифів на газ, електроенергію та воду.

Інфляція набуває стрибкоподібного характеру: стрімко зростає курс іноземної валюти, збільшується емісія національної валюти задля покриття зовнішнього боргу, знижується купівельна спроможність громадян, внаслідок чого попит на товари зменшується. Індекс інфляції зростає до 124,9%, реальна середня заробітня плата знизилася до 93,5%.

Отже, інфляційні процеси в Україні першочергово проявилися через радикальну зміни влади та в подальшому джерелом для їх розвитку стала неправильна політика уряду країни, розвиток тіньової економіки та воєнні події, наслідок чого, в Україні інфляція має такі закономірності: при інфляційних очікувань рівень інфляції зростає, за відсутності інфляційних очікувань - рівень інфляції помірний, що стимулює населення до збільшення заощаджень власних коштів [7, с.289].

Розділ 3. Напрями оптимізації сучасної монетарної політики в умовах мінімізації інфляції

Монетарна політика - сукупність заходів, які проводить держава у сфері грошового-кредитних відносин, з метою регулювання інфляції і збалансування платіжного балансу. Грошово-кредитної політика реалізується центральними банками разом з міністерствами фінансів.

У сучасних умовах, для кращого контролю за інфляцією та стабілізації монетарної політики використовують режим інфляційного таргетування, який передбачає проголошення таргенту – це значення офіційного показника інфляції, та відповідальність центрального банку за його дотриманням.

Основна сутність даного режиму – публічне оголошення кількісних інфляційних цілей та їх досягнення центральним банком протягом середньострокового періоду [6].

Особливостями даного режиму є:

- встановлення чітких показників інфляції та стабільність цін – основні завдання НБУ
- ефективне використання всіх інструментів монетарної політики
- надання центральному банку операційної незалежності
- оцінка інфляційного очікування та інфляційного тиску і проведення на цій основі монетарної політики

Даний режим характеризується певними технічними параметрами:

- за таргент обирається показник «базової» інфляції або ж індекс споживчих цін
- обирається горизонт таргетування – це період протягом якого НБУ намагається утримувати значення таргенту. Переважно горизонт складається на середньостроковий період (близько 3-ох років)
- вибір певного діапазону, в межах якого можливе коливання значення таргенту
- відповідальність та звітність центрально банку

Основний інструмент інфляційного таргетування – процентна ставка. При збільшенні прогнозованої інфляції від цільового рівня, відбувається підвищення процентної ставки, тобто проводиться політика «дорогих грошей»; при зменшенні прогнозованої інфляції від цільового рівня, проводиться політика «дешевих грошей», тобто процентна ставка зменшується [9].

На даний момент в Україні все більшої актуальності набуває покращення на довготривалий період монетарної політики та її основних стратегій.

В Україні, перший етап інфляційного таргетування розпочався до 2015р., коли створювалися усі необхідні умови для його запровадження (побудова макроекономічної моделі та розроблення квартального прогнозного циклу).

Другий етап розпочався в першій половині 2015р. і передбачав незалежність центрального банку стосовно використання інструментів монетарної політики для досягнення поставлених ним цілей.

Третій етап розпочався в другій половині 2015р. і передбачав впровадження всіх елементів даного режиму.

Для проінформованості населення щодо впровадження інфляційного таргетування було схвалено та оприлюднено Дорожню карту з переходу до інфляційного таргетування, яка розрахована на 12-18 місяців, де засвідчуються цілі та напрямки дії Національного банку України [11].

Національний банк визначив у Стратегії цілі щодо інфляції – 12% з можливістю відхилення +/-3% на кінець 2016 року, 8% +/-2% на кінець 2017 року, 6% +/-2% на кінець 2018 року і 5% +/-1% на кінець 2019 року.

Для того, щоб використовувати даний режим в Україні, перш за все потрібно подолати низку проблем (за словами Голови НБУ): по-перше – вдосконалити та розвинути фінансовий ринок, який є основним механізмом монетарної політики; по-друге, даний режим передбачає динамічний валютний курс, який має значно більший діапазон, ніж ми можемо собі дозволити; по-третє, запроваджувати середньострокове планування інфляції.

Поступово НБУ дає ринку більшу можливість вільно коливатися, що в подальшому має зміцнити фінансовий ринок. Щойно ціни стабілізують, можна вважати що гнучкість ввійшла в дію

Та не зважаючи на певні проблеми, зараз постали необхідні передумови для введення таргетування: вже відомі цілі, стосовно стабілізації цінової політики; центральному банку забезпечена незалежність у виконанні поставлених цілей; відсутність фіскального домінування на відміну від попередніх років [9].

Тобто, реалізація Дорожньої карти дозволить покращити усі умови, необхідні для ще кращої дії інфляційного таргетування.

Так, будуть вживатися кроки для забезпечення ефективної координації з Радою НБУ, Урядом, МВФ та Держкомстатом. Також Національний банк продовжить приводити інструменти, механізми і процедури у відповідність до стандартів режиму інфляційного таргетування. Зокрема, запровадить новий операційний дизайн процентної політики. Водночас буде поглиблено аналітичну підтримку прийняття рішень з монетарної політики і вжито заходів для підвищення обізнаності та розуміння громадськістю монетарної політики центрального банку.

Одним з ключових напрямів роботи Національного банку також є підвищення ефективності механізму монетарної трансмісії. Для цього потрібно розвивати ринок цінних паперів, провести лібералізацію валютного регулювання, а також перезавантаження банківського сектору. Завдяки цьому Національний банк зможе краще впливати на інфляційні процеси в країні.

Завдяки міжнародному досвіду поширення таргетування інфляції можна зробити такі висновки. По-перше, такий устрій монетарної політики приймають як розвинуті економіки, так і ті, що розвиваються. По-друге, у світовій економіці є багато способів поширення інфляційного таргетування залежно від термінів, органів, які несуть відповідальність за процес переходу, та завдань досягнення інфляційного таргету. По-третє, більшість країн, що таргетують

інфляцію, мають розвинену ринкову економіку (Ізраїль, Великобританія, Швеція, Австралія, Корея, Норвегія, Ісландія).

Швейцарський національний банк оголосив у кінці 1999 р, що його політика базуватиметься на стабільності цін, і визначатиметься як інфляція менше ніж 2%, хоча гроші й далі відіграватимуть важливу роль.

Також країни, які розвиваються (Чилі, Південна Африка, Філіппіни, Перу, Колумбія), використовують невизначені горизонти таргетування, розміщуючи в документах положення про середньостроковий характер цілей. При цьому центральні банки часто в аналітичних та інформаційних документах зазначають певні імпліцитні горизонти дотримання цілей, що мінімізують коливання ВВП у відповідь на заходи монетарної політики щодо виконання таргету. Тривалість цих горизонтів знаходиться в діапазоні від 4 до 8 кварталів.

Країни з перехідною економікою на початкових етапах таргетування використовували його поступові горизонти, а після завершення стабілізаційних процесів і визначення моменту вступу до ЄС перейшли до середньострокових горизонтів.

Основою для подолання кризи в економіці має бути реалізація заходів, спрямованих на забезпечення змін у структурі національної економіки, а саме: розвиток середнього й малого бізнесу; закриття підприємств через механізм санації та банкрутства, що є неефективними; проведення реформи у фінансовій системі задля зниження податкового тиску на суб'єктів підприємницької діяльності; розвиток фондового ринку та надання пріоритету для розвитку лише тих секторів економіки, які мають можливості отримання конкурентних переваг на світовому ринку.

Отже, завдяки режиму інфляційного таргетування Національний банк України зможе ефективніше контролювати та боротися з інфляцією та завдяки цьому оптимізувати монетарну політику, що призведе до підвищення економіки та розквіту нашої держави [3].

Висновки

Отже, проведене мною дослідження, дає змогу зробити ряд висновків, стосовно розвитку інфляційних процесів в Україні.

1. Інфляція є характерною проблемою не лише нашої держави, а й багатьох країн світу, яка має різноманітні форми прояву, що можуть залежати від політичної, економічної та соціальної ситуації в країні. Інфляція має декілька основних видів, які здійснюють характерний вплив на розвиток економіки певної країни.

Загалом, фактори впливу на інфляцію можна поділити на зовнішні та внутрішні. Інфляційному процесу притаманні два етапи розвитку: при першому етапі вплив інфляції не такий сильний, при другому етапі вплив даного процесу на економічне становище стає доволі помітним.

2. Як будь-які процеси з економічною природою, інфляція в Україні мала ряд певних етапів розвитку. Загалом, було виділено п'ять основних періодів розвитку інфляційних процесів, кожен з яких мав характерні фактори впливу: 1991р. – пострадянський період; 1992-1994рр. - гіперінфляційний період; 1995-1996рр. – дезінфляційний період; 1997-2013рр. – стабілізаційний період; 2014р. і до нині – сучасний період.

3. Детальний перегляд зміни показників інфляції в Україні показав, що інфляція тісно пов'язана з циклічними коливаннями в країні (на стадії пожвавлення спостерігається відносно низький рівень інфляції, на стадії зростання інфляція набуває помірної форми прояву, на стадії рецесії інфляція зростає, а от на стадії депресії її рівень знижується до мінімального значення).

4. На сучасному етапі розвитку економіки в цілому, можна здійснювати вплив на монетарну політику та контролювати інфляцію способом таргетування, який набуває все більшої популярності серед багатьох країн світу, основу якого становить підвищення відповідальності органів грошово-кредитної політики за виконання усіх поставлених ними інфляційних цілей, а також надання інфляції пріоритету порівняно з іншими цілями монетарної політики.

5. В Україні вже діє курс на остаточне встановлення режиму інфляційного таргетування, адже ще до 2015р. відбувався перший етап встановлення режиму таргетування, а на даний момент проходить третій етап, який включає введення всіх елементів цього режиму.

Також Національний банк України оприлюднив Дорожню карту, в якій описав усі поставлені перед собою цілі. Не зважаючи на всі плюси, Україні все ж таки потрібно усунути ряд деяких проблем, для того щоб режим інфляційного таргетування ввійшов в дію швидше та був ефективним.

Список використаної літератури

1. Комар Т. В. Фінансові аспекти впливу інфляції на економічне зростання /
2. Круш П. В., Клименко О. В. Інфляція: суть, форми та її оцінка. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 287 с.
3. Марцин В. С. Деякі підходи до регулювання інфляційних процесів на сучасному етапі розвитку економіки / В. С. Марцин // Економіка розвитку № 1(65). – 2014. – С. 42–48.
Науковий вісник: Фінанс, банки, інвестиції, №1, 2011р., ст.21-28
4. Некрасова Л.А., Белицкая Е.Р Сучасний стан та особливості регулювання інфляції в Україні/ Л.А.Некрасова, Е.Р.Белицкая// Молодий вчений, № 5 (08) травень, 2014 р.
5. Николишин Ю. Аналіз інфляційних процесів у незалежній Україні / Ю.І. Николишин, О.В. Кашперська // Інноваційна економіка. – 2013. №8. – С. 284–289.
6. *Носова О.В.* Національна економіка : навчальний посібник [Електронний ресурс] / *О.В. Носова*, 2013. – Режим доступу : http://pidruchniki.ws/1319042053126/ekonomika/natsionalna_ekonomika__nosova_ov.
7. Офіційний сайт НБУ [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/control/uk/index>
8. Петрик О. Інфляція в Україні та її прогнозування в Національному банку // Вісник Національного банку України. – 2012. – №5. – С. 8-12.
9. Статистична інформація [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>
10. Фінансові новини: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://finforum.org/page/index.html/_/economics/skolko-nalogov-platat-v-jevrope-r10473.